

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

14301 *Llei 10/2012, de 20 de novembre, per la qual es regulen determinades taxes en l'àmbit de l'Administració de Justícia i de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses.*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei,
Sapigheu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

I

La Llei 53/2002, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, va recuperar en l'àmbit de l'Administració de Justícia la taxa per l'exercici de la potestat jurisdiccional. Aquest model ha estat objecte d'alguna modificació recent, en particular per la Llei 4/2011, de 24 de març, de modificació de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil, per facilitar l'aplicació a Espanya dels processos europeus monitori i d'escassa quantia, que va estendre el pagament de la taxa als processos monitoris, davant les distorsions que llavors es van detectar. Al cap de poc, la Llei 37/2011, de 10 d'octubre, de mesures d'agilitació processal, també va introduir algun ajust, i va matisar la reforma anterior.

Malgrat aquestes reformes parcials, subsisteixen desajustos en aquest àmbit que justifiquen l'adopció d'una nova normativa que permeti aprofundir en determinats aspectes de les taxes judicials, en especial els que el Tribunal Constitucional va declarar conformes a la nostra norma fonamental en la seva sentència 20/2012, de 16 de febrer de 2012.

El dret a la tutela judicial efectiva no ha de ser confós amb el dret a la justícia gratuïta. Es tracta de dues realitats jurídiques diferents. Des del moment en què la Constitució encomana al legislador la regulació de l'abast d'aquesta última, està reconeixent que el ciutadà pot pagar pels serveis que rep de l'Administració de Justícia. Només en els supòsits en els quals s'acrediti «insuficiència de recursos per litigar» és la Constitució mateixa que consagra la gratuïtat de la justícia.

La Llei posa tot l'esment en el fet que la regulació de la «taxa per l'exercici de la potestat jurisdiccional en els ordres civil, contenciós administratiu i social» no afecti el dret a accedir a la justícia com a component bàsic del dret fonamental a la tutela judicial efectiva proclamat per l'article 24 de la Constitució, d'acord amb la jurisprudència sobre això del Tribunal Constitucional.

La recent sentència del Tribunal Constitucional no només ha confirmat la constitucionalitat de les taxes, sinó que a més expressament reconeix la viabilitat d'un model en el qual part del cost de l'Administració de Justícia sigui suportat pels qui més se'n beneficien.

Amb aquesta assumpció pels ciutadans que recorren als tribunals de part del cost que això implica es pretén racionalitzar l'exercici de la potestat jurisdiccional, al mateix temps que la taxa aporta més recursos que han de permetre una millora en el finançament del sistema judicial i, en particular, de l'assistència jurídica gratuïta, dins del règim general que estableix l'article 27 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària.

II

El recurs econòmic a la taxa en l'àmbit de l'Administració de Justícia parteix del seu concepte en el dret tributari, en què el seu fet imposable està constituït, entre altres supòsits, per la prestació de serveis en règim de dret públic que afectin l'obligat tributari o el beneficiïn. Així mateix, la determinació de la càrrega tributària no es fa a partir de la capacitat econòmica del contribuent, sinó del cost del servei prestat, que mai pot superar-se.

El nou règim efectua una ampliació substancial tant dels fets imposables com dels subjectes passius, que ara arriben no només a les persones jurídiques, sinó també a les persones físiques. Al mateix temps, es preveu l'exempció subjectiva d'aquells als quals es reconegui el dret a l'assistència jurídica gratuïta, de la mateixa manera que es preveu per al deutor que sol·licita el seu concurs, el ministeri fiscal, les administracions públiques i les Corts Generals i les assemblees legislatives de les comunitats autònomes.

També aquesta Llei amplia l'aplicació a l'ordre social, però només pel que fa als recursos de duplicació i cassació i d'una manera proporcionada als interessos que s'hi tutel·len, tenint en compte els drets i interessos en joc en aquest ordre jurisdiccional, i això també condueix a preveure una taxa de menys quantia quan el demandant que presenti aquells recursos sigui el treballador tant per compte d'altri com autònom. Per les seves característiques especials d'accés a la justícia, tan sols s'exceptua de l'àmbit de la taxa l'ordre penal.

La Llei manté diversos aspectes de la regulació que es va incorporar a l'article 35 de la Llei 53/2002, de 30 de desembre. És el cas del manteniment del criteri de la quantia de la taxa d'acord amb dos factors: una quantitat variable, tenint en compte la quantia del procés judicial, i una altra de fixa, en funció del tipus de procés.

I incorpora novetats que faciliten la seva aplicació. Aquest és el cas dels estrangers o residents fora del nostre país personats en un plet a Espanya, que fins ara per al pagament de la taxa havien d'aportar molts documents que ni tan sols són necessaris per al procés. Quan succeïa en actes processals com la contestació a la demanda i la reconvençió o la interposició de recursos, ni tan sols donava temps a legalitzar tots els documents necessaris (estatuts, poders, traduccions jurades i postil·les o legalitzacions consulars). Això explica la nova solució que permet que, amb caràcter general, sigui l'advocat o procurador del subjecte passiu qui pagui la taxa que permeti els actes processals corresponents.

III

La regulació de la taxa judicial no és només, com ja s'ha dit, una qüestió merament tributària, sinó també processal. El nou marc de la taxa parteix, d'una banda, del fet que la seva gestió econòmica correspon al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques. Però, d'una altra, es té en compte la posada en marxa de l'oficina judicial i les competències del secretari judicial, que comprova en cada cas si efectivament s'ha produït el pagament de la taxa, i es preveu per al cas que no s'hagi efectuat que no doni curs a l'actuació processal que se sol·licita.

La Llei desenvolupa les diverses qüestions que pot suscitar la liquidació de la taxa i, en especial, les que es refereixen a la variació del pagament de la taxa, la qual resulta afectada, per exemple, pel pas d'un procés monitori a un altre d'ordinari. Amb la finalitat bàsica d'incentivar la solució dels litigis per mitjans extrajudicials, s'estableix una devolució de la quota de la taxa, en tots els processos que en són objecte, quan s'arribi a una terminació extrajudicial que estalviï part dels costos de la prestació de serveis. Es tracta d'una devolució de la quota de la taxa que s'efectua després que el secretari judicial competent certifiqui que s'ha acabat el procés per l'esmentada via extrajudicial. També l'acumulació de processos dona lloc a una devolució de la taxa abonada per cada una de les demandes que van originar els processos la tramitació unificada dels quals s'acorda.

La present Llei també deroga l'apartat 3 de l'article 23 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, de la jurisdicció contenciosa administrativa, per tal com l'excepció de postulació per als funcionaris públics en les qüestions de personal que no impliquin la seva separació ja no té sentit. La pràctica demostra que aquesta falta de representació tècnica acaba sent

un obstacle per a un desenvolupament del procés més àgil i eficaç. En relació amb els funcionaris públics, també s'ha de destacar l'exempció de la taxa en els processos contenciosos administratius que iniciïn en defensa dels seus drets estatutaris, de manera que s'equipara la seva posició a la dels treballadors en general en l'ordre social.

Així mateix, es recorda que la Llei 37/2011, de 10 d'octubre, de mesures d'agilitació processal, va incorporar a l'article 241 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil, un nou número 7 que inclou dins de les costes la taxa per l'exercici de la potestat jurisdiccional. D'aquesta manera, el venciment en un procés i la condemna en costes a l'altra part traslladen el pagament de la taxa a la part demandada.

IV

D'altra banda, la present Llei regula la taxa per l'alta i la modificació de fitxes toxicològiques en el registre de productes químics del Servei d'Informació Toxicològica de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses. Aquest Servei disposa de la informació pertinent per a la formulació de mesures preventives i curatives i per proporcionar la resposta sanitària en cas d'urgència.

Des de l'any 1971, el Servei d'Informació Toxicològica de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses actua com a centre antitòxic assumint les funcions de prevenció i assessorament d'intoxicacions i exposició a substàncies tòxiques, en col·laboració amb el Centre d'Emergències de Protecció Civil i amb les autoritats competents en matèria de sanitat per a supòsits d'alertes sanitàries, i atenent via telefònica consultes de particulars i de professionals sanitaris, procedents de tota la geografia espanyola.

Aquesta funció de contribuir a la prevenció d'intoxicacions, expressament recollida a l'article 480 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, i en els articles 1 i 2 del Reial decret 862/1998, de 8 de maig, pel qual s'aprova el Reglament de l'Institut de Toxicologia, ha obligat el Ministeri de Justícia a l'adequació dels mitjans personals i materials necessaris per garantir la qualitat del servei que es presta, i assegurar que la resposta sanitària s'ajusta als avenços científics i mèdics.

Fins a l'any 2010, la normativa nacional i comunitària obligava únicament les empreses comercialitzadores de detergents, productes de neteja i lleixius a facilitar a l'Institut la informació necessària sobre la seva composició per permetre la resposta sanitària adequada.

No obstant això, per tal de garantir un nivell elevat de protecció de la salut humana i del medi ambient, la normativa comunitària i, en concret, el Reglament (CE) núm. 1272/2008 del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de desembre de 2008, sobre classificació, etiquetatge i envasament de substàncies i mesclures, estableix uns criteris harmonitzats de classificació i etiquetatge de les substàncies i mesclures químiques. El dit Reglament (CE) núm. 1272/2008, que es basa en el principi de precaució, estableix comeses i obligacions específiques per als fabricants, importadors i usuaris intermedis als quals correspon garantir una protecció apropiada i oferir la informació essencial als seus destinataris, per mitjà de les etiquetes i les fitxes de dades de seguretat establertes en el Reglament (CE) núm. 1907/2006, que han de permetre que l'usuari final els utilitzi en condicions de seguretat.

A més, l'article 45 del Reglament (CE) núm. 1272/2008 estableix l'obligació dels estats membres de designar un organisme responsable de rebre, de les empreses que comercialitzin mesclures classificades com a perilloses a causa dels seus efectes per a la salut humana o dels seus efectes físics, la informació necessària per a la formulació de la resposta sanitària en cas d'urgència, així com la identitat química de les substàncies presents en mesclures per a les quals l'Agència Europea de Substàncies i Mesclures Químiques o els estats membres hagin acceptat una denominació alternativa.

Així mateix, s'estableixen com a obligacions dels estats membres no només que es fixin controls per garantir el compliment de les obligacions imposades a les empreses fabricants i comercialitzadores de substàncies i mesclures químiques, sinó també que regulin el règim sancionador aplicable per infraccions al que disposa l'article 126 del Reglament (CE) núm. 1907/2006 i l'article 47 del Reglament (CE) núm. 1272/2008.

En compliment d'aquesta normativa comunitària, es va aprovar la Llei 8/2010, de 31 de març, per la qual s'estableix el règim sancionador previst en els reglaments (CE) relatius al registre, a l'avaluació, a l'autorització i a la restricció de les substàncies i mescles químiques (REACH) i sobre la classificació, l'etiquetatge i l'envasament de substàncies i mescles (CLP).

Per això, i en compliment d'aquesta obligació, totes les empreses que comercialitzin mescles que puguin tenir efectes per a la salut humana n'han de facilitar la composició a l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses, de manera que l'Institut pugui proporcionar informació sanitària a la ciutadania en cas d'intoxicació, així com detectar alertes toxicològiques quan de les trucades rebudes es desprengui l'existència d'algun producte químic que incideixi de forma negativa en la salut pública. A més, les empreses a les quals l'Agència Europea de Substàncies i Mescles Químiques els hagi acceptat la utilització d'una denominació química alternativa han de comunicar a aquest organisme la identitat química de la substància.

Aquesta obligació, que afecta les empreses que es beneficien de la comercialització de les mescles químiques classificades com a perilloses a causa dels seus efectes per a la salut humana o als seus efectes físics, impacta de forma directa en l'assistència que presta el Servei d'Informació Toxicològica, el qual ha d'adequar els seus mitjans tecnològics i personals per garantir el degut compliment de la seva funció, en nom de la protecció de la salut pública.

Aquesta situació justifica que els subjectes comercialitzadors de productes i que es beneficien de l'atenció toxicològica de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses, bé de forma directa, en minorar els efectes d'una possible intoxicació amb els productes comercialitzats, bé de forma indirecta, en proporcionar informació sanitària d'urgència als seus usuaris finals, contribueixin al finançament del servei d'atenció toxicològica, mitjançant la creació de la corresponent taxa per la sol·licitud d'alta o modificació del producte en el registre de productes químics que té el Servei d'Informació Toxicològica, necessari per proporcionar informació sobre l'adequada atenció sanitària.

Finalment, s'ha establert una taxa d'import reduït aplicable a les microempreses i a les petites i mitjanes empreses (PIME) als efectes de la Recomanació 2003/361/CE de la Comissió, de 6 de maig de 2003, sobre la definició de microempreses, petites i mitjanes empreses, i una exempció temporal amb la finalitat de compensar les empreses que a través de les seves associacions han contribuït, fins i tot econòmicament, a la gestió de l'actual base de dades del Servei d'Informació Toxicològica. A aquests efectes es consideren empreses exonerades totes les que a 17 de febrer de 2012 estiguessin associades a l'Associació d'Empreses de Detergents i de Productes de Neteja, Manteniment i Afins (ADELMA), a la Federació Nacional d'Associacions de Fabricants de Lleixius i Derivats (FENALYD), a l'Associació Nacional de Grans Empreses de Distribució (ANGED), i a l'Associació Espanyola de Distribuïdors, Autoserveis i Supermercats (ASEDAS), en ser aquesta la data en la qual les esmentades associacions i federació van cedir al Ministeri de Justícia de forma gratuïta i indefinida l'ús de l'aplicació de transmissió i càrrega de dades en la base de dades del Servei d'Informació Toxicològica, perquè pogués ser utilitzat per tots els sectors de la indústria.

V

L'objectiu de la disposició final quarta és permetre l'adaptació de la minoració d'una paga extraordinària que estableix el Reial decret llei 20/2012 a la realitat de les carreres judicial i fiscal i dels cossos de funcionaris al servei de l'Administració de Justícia, de forma que la disminució que experimentin aquests col·lectius en les seves retribucions anuals sigui equivalent a la que resulti per als restants funcionaris públics.

Això és degut al fet que, si bé en el Reial decret 8/2010 es va determinar una disminució de les retribucions similar per a cada cos de totes les administracions públiques, la forma de portar-la a terme en l'Administració de Justícia, com a conseqüència del que estableix la Llei orgànica del poder judicial, va resultar diferent d'altres àmbits del sector públic estatal. Atès que l'esmentada Llei orgànica exigia que, en l'Administració de Justícia, les pagues

extraordinàries pel concepte de sou i triennis fossin iguals a les de la mensualitat ordinària, malgrat que el percentatge total anual de la reducció va ser similar en la dita Administració a l'aplicat a l'Administració General de l'Estat, la disminució de la quantia en la paga mensual ordinària, en l'àmbit de la justícia, va ser igual que la que es va aplicar a les pagues extraordinàries pels esmentats conceptes de sou i triennis o antiguitat, mentre que en l'Administració General de l'Estat als funcionaris se'ls va aplicar una reducció superior en les pagues extraordinàries però una reducció inferior en les ordinàries.

A més, es clarifica el règim aplicable a les quotes de les mutualitats generals de funcionaris i de drets passius del mes de desembre de 2012, que estableix l'article 121, apartat Quatre, de la Llei 2/2012, de 29 de juny, de pressupostos generals de l'Estat per al 2012.

TÍTOL I

Taxa per l'exercici de la potestat jurisdiccional en els ordres civil, contenciosos administratiu i social

Article 1. Àmbit d'aplicació de la taxa per l'exercici de la potestat jurisdiccional en els ordres civil, contenciosos administratiu i social.

La taxa per l'exercici de la potestat jurisdiccional en els ordres civil, contenciosos administratiu i social té caràcter estatal i és exigible de la mateixa manera a tot el territori nacional en els supòsits que preveu aquesta Llei, sense perjudici de les taxes i altres tributs que puguin exigir les comunitats autònomes en l'exercici de les seves respectives competències financeres, els quals no poden gravar els mateixos fets imposables.

Article 2. Fet imposable de la taxa.

Constitueix el fet imposable de la taxa l'exercici de la potestat jurisdiccional originada per l'exercici dels actes processals següents:

- a) La interposició de la demanda en tota classe de processos declaratius i d'execució de títols executius extrajudicials en l'ordre jurisdiccional civil, la formulació de reconvecció i la petició inicial del procés monitori i del procés monitori europeu.
- b) La sol·licitud de concurs necessari i la demanda incidental en processos concursals.
- c) La interposició de la demanda en l'ordre jurisdiccional contenciosos administratiu.
- d) La interposició del recurs extraordinari per infracció processal en l'àmbit civil.
- e) La interposició de recursos d'apel·lació contra sentències i de cassació en l'ordre civil i contenciosos administratiu.
- f) La interposició de recursos de suplicació i de cassació en l'ordre social.
- g) L'oposició a l'execució de títols judicials.

Article 3. Subjecte passiu de la taxa.

1. És subjecte passiu de la taxa qui promogui l'exercici de la potestat jurisdiccional i en realitzi el fet imposable.

Als efectes previstos en el paràgraf anterior, s'entén que es realitza un únic fet imposable quan en la demanda s'acumulin diverses accions principals, que no vinguin d'un mateix títol. En aquest cas, per al càlcul de l'import de la taxa se sumen les quanties de cada una de les accions objecte d'acumulació.

2. El pagament de la taxa el pot realitzar la representació processal o advocat en nom i per compte del subjecte passiu, en especial quan el subjecte passiu no resideixi a Espanya i sense que sigui necessari que aquest es proveeixi d'un número d'identificació fiscal amb caràcter previ a l'autoliquidació. El procurador o l'advocat no tenen responsabilitat tributària per raó del pagament esmentat.

Article 4. *Exempcions de la taxa.*

1. Les exempcions objectives de la taxa estan constituïdes per:
  - a) La interposició de demanda i la presentació d'ulteriors recursos en relació amb els processos de capacitat, filiació i menors, així com els processos matrimonials que versin exclusivament sobre guarda i custòdia de fills menors o sobre aliments reclamats per un progenitor contra l'altre en nom dels fills menors.
  - b) La interposició de demanda i la presentació d'ulteriors recursos quan es tracti dels procediments especialment establerts per a la protecció dels drets fonamentals i llibertats públiques, així com contra l'actuació de l'Administració electoral.
  - c) La sol·licitud de concurs voluntari pel deutor.
  - d) La interposició de recurs contenciós administratiu per funcionaris públics en defensa dels seus drets estatutaris.
  - e) La presentació de petició inicial del procediment monitori i la demanda de judici verbal en reclamació de quantitat quan la quantia d'aquestes no superi els dos mil euros. No s'aplica aquesta exempció quan en aquests procediments la pretensió exercitada es fon en un document que tingui el caràcter de títol executiu extrajudicial de conformitat amb el que disposa l'article 517 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil.
  - f) La interposició de recursos contenciosos administratius quan es recorri en casos de silenci administratiu negatiu o inactivitat de l'Administració.
2. Des del punt de vista subjectiu, estan, en tot cas, exempts d'aquesta taxa:
  - a) Les persones a les quals se'ls hagi reconegut el dret a l'assistència jurídica gratuïta, amb l'acreditació que compleixen els requisits per a això d'acord amb la seva normativa reguladora.
  - b) El ministeri fiscal.
  - c) L'Administració General de l'Estat, les de les comunitats autònomes, les entitats locals i els organismes públics dependents de totes aquestes.
  - d) Les Corts Generals i les assemblees legislatives de les comunitats autònomes.
3. En l'ordre social, els treballadors, siguin per compte d'altri o autònoms, tenen una exempció del 60 per cent en la quantia de la taxa que els correspongui per la interposició dels recursos de suplicació i cassació.

Article 5. *Meritació de la taxa.*

1. La meritació de la taxa es produeix, en l'ordre jurisdiccional civil, en els moments processals següents:
  - a) Interposició de l'escrit de demanda.
  - b) Formulació de l'escrit de reconvenció.
  - c) Presentació de la petició inicial del procediment monitori i del procés monitori europeu.
  - d) Presentació de la sol·licitud de declaració del concurs pel creditor i altres legitimats.
  - e) Presentació de demanda incidental en processos concursals.
  - f) Interposició del recurs d'apel·lació.
  - g) Interposició del recurs extraordinari per infracció processal.
  - h) Interposició del recurs de cassació.
  - i) Interposició de l'oposició a l'execució de títols judicials.
2. En l'ordre contenciós administratiu, la meritació de la taxa es produeix en els moments processals següents:
  - a) Interposició del recurs contenciós administratiu, acompanyada de la formulació de demanda o no.
  - b) Interposició del recurs d'apel·lació.
  - c) Interposició del recurs de cassació.

3. En l'ordre social, la meritació de la taxa es produeix en el moment de la interposició del recurs de suplicació o de cassació.

Article 6. Base imposable de la taxa.

1. La base imposable de la taxa coincideix amb la quantia del procediment judicial o recurs, determinada d'acord amb les normes processals.

2. Els procediments de quantia indeterminada o aquells en els quals sigui impossible determinar-la d'acord amb les normes de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil, s'han de valorar en divuit mil euros de quantia als únics efectes d'establir la base imposable d'aquesta taxa.

3. En els supòsits d'acumulació d'accions o en els casos en què es reclamin diferents pretensions en una mateixa demanda, reconvençió o interposició de recurs, per al càlcul de la taxa s'ha de tenir en compte la suma de les quanties corresponents a les pretensions exercitades o les diferents accions acumulades. En cas que alguna de les pretensions o accions acumulades no sigui susceptible de valoració econòmica, s'hi ha d'aplicar la regla que assenyala l'apartat anterior.

Article 7. Determinació de la quota tributària.

1. Sense perjudici de la seva modificació en la forma que preveu l'article 8, és exigible la quantitat fixa que, en funció de cada classe de procés, es determina en la taula següent:

En l'ordre jurisdiccional civil:

Verbal i canviari	Ordinari	Monitori, monitori europeu i demanda incidental en el procés concursal	Execució extrajudicial i oposició a l'execució de títols judicials	Concurs necessari	Apel·lació	Cassació i extraordinari per infracció processal
150 €	300 €	100 €	200 €	200 €	800 €	1.200 €

Quan després de l'oposició del deutor en un monitori se segueixi un procés ordinari, s'ha de descomptar de la taxa la quantitat ja abonada en el procés monitori.

En l'ordre jurisdiccional contenciós administratiu:

Abreujat	Ordinari	Apel·lació	Cassació
200 €	350 €	800 €	1.200 €

En l'ordre social:

Suplicació	Cassació
500 €	750 €

2. A més, s'ha de satisfer la quantitat que resulti d'aplicar a la base imposable determinada d'acord amb el que disposa l'article anterior el tipus de gravamen que correspongui, segons l'escala següent:

De	A	Tipus – %	Màxim variable
0	1.000.000 € Resta	0,5 0,25	10.000 €

Article 8. *Autoliquidació i pagament.*

1. Els subjectes passius han d'autoliquidar aquesta taxa d'acord amb el model oficial establert pel Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques i l'han d'ingressar en el Tresor Públic d'acord amb el que disposen la legislació tributària general i les normes reglamentàries de desplegament d'aquest article.

2. El justificant del pagament de la taxa d'acord amb el model oficial, degudament validat, ha d'acompanyar qualsevol escrit processal mitjançant el qual es realitzi el fet imposable d'aquest tribut.

En cas que no s'hi adjunti el justificant esmentat, el secretari judicial ha de requerir el subjecte passiu perquè l'aporti, i no ha de donar curs a l'escrit fins que aquesta omisió sigui solucionada. La falta de presentació del justificant d'autoliquidació no impedeix l'aplicació dels terminis que estableix la legislació processal, de manera que l'absència d'esmena de la deficiència, després del requeriment del secretari judicial a què es refereix el precepte, dóna lloc a la preclusió de l'acte processal i a la consegüent continuació o finalització del procediment, segons escaigui.

3. Si al llarg de qualsevol procediment es fixa una quantia superior a la inicialment determinada pel subjecte passiu, aquest ha de presentar una declaració liquidació complementària en el termini d'un mes a comptar de la fermesa de la resolució que determini la quantia. Ocorre el mateix fet en el cas que la quantia del procediment no hagi estat determinada inicialment pel subjecte passiu o en els casos d'inadequació del procediment.

Si, per contra, la quantia fixada per l'òrgan competent és inferior a la inicialment determinada pel subjecte passiu, aquest pot sol·licitar que es rectifiqui l'autoliquidació presentada i, si s'escau, que es torni la part de la quota tributària presentada en excés, de conformitat amb el que preveu la normativa reguladora de les devolucions d'ingressos indeguts de naturalesa tributària.

4. El secretari judicial, en el termini de cinc dies des de la notificació de la resolució en la qual es determini la quantia definitiva, ha de comunicar per escrit la modificació de la quantia a la delegació de l'Agència Estatal d'Administració Tributària a la demarcació de la qual radiqui la seu de l'òrgan judicial, als efectes oportuns.

5. S'ha d'efectuar una devolució del 60 per cent de l'import de la quota d'aquesta taxa, que en cap cas dóna lloc a la meritació d'interessos de demora, quan, en qualsevol dels processos la iniciació dels quals doni lloc a la meritació d'aquest tribut, s'assoleixi una solució extrajudicial del litigi. Es té dret a aquesta devolució des de la fermesa de la resolució que posi fi al procés i faci constar aquesta forma de terminació.

6. Els subjectes passius tenen dret a la devolució del 20 per cent de l'import de la quota de la taxa quan s'acordi una acumulació de processos, que en cap cas dóna lloc a la meritació d'interessos de demora.

Article 9. *Gestió de la taxa.*

1. La gestió de la taxa que regula aquest article correspon al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques.

2. Per ordre del ministre d'Hisenda i Administracions Públiques s'han de regular els procediments i els models d'autoliquidació de la taxa.

Article 10. *Bonificacions derivades de la utilització de mitjans telemàtics.*

S'estableix una bonificació del 10 per cent sobre la taxa per activitat judicial per als supòsits en què s'utilitzin mitjans telemàtics en la presentació dels escrits que n'originen l'exigència i en la resta de les comunicacions amb els jutjats i tribunals en els termes que estableixi la Llei que les regula.

Article 11. *Vinculació de la taxa.*

La taxa judicial es considera vinculada, en el marc de les disposicions de la Llei 1/1996, de 10 de gener, d'assistència jurídica gratuïta, al sistema de justícia gratuïta en els termes que estableix la llei de pressupostos generals de l'Estat de cada exercici.

TÍTOL II

Taxa per l'alta i la modificació de fitxes toxicològiques en el registre de productes químics

Article 12. *Taxa per l'alta i la modificació de fitxes toxicològiques en el registre de productes químics comercialitzats amb la informació pertinent per a la formulació de mesures preventives i curatives i per a la resposta sanitària en cas d'urgència.*

La taxa per l'alta i la modificació de fitxes toxicològiques en el registre de productes químics del Servei d'Informació Toxicològica, amb la informació pertinent per a la formulació de mesures preventives i curatives i per proporcionar la resposta sanitària en cas d'urgència, l'ha d'exigir l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses en els termes previstos en aquesta Llei.

En els mateixos termes s'ha d'exigir la taxa per la notificació de la identitat química de les substàncies presents en mesclures per a les quals l'Agència Europea de Substàncies i Mesclures Químiques hagi acceptat una denominació química alternativa.

Article 13. *Fet imposable.*

Constitueix el fet imposable de la taxa:

a) La sol·licitud d'alta o de modificació de fitxes toxicològiques en el registre per part dels subjectes comercialitzadors de tot tipus de substàncies i mesclures químiques, independentment que la sol·licitud s'efectuï de forma voluntària o en compliment de la normativa vigent en la matèria.

b) La notificació de la identitat química de les substàncies amb denominació química alternativa admesa per l'Agència Europea de Substàncies i Mesclures Químiques que es notifiquin a l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses.

Article 14. *Subjectes passius.*

Són subjectes passius de la taxa els subjectes que comercialitzen substàncies o mesclures químiques que sol·licitin l'alta o la modificació en el registre del Servei d'Informació Toxicològica de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses per proporcionar resposta toxicològica i, si s'escau, alertes sanitàries, així com els subjectes als quals l'Agència Europea de Substàncies i Mesclures Químiques els hagi acceptat la utilització d'una denominació química alternativa.

Article 15. *Exempcions i reduccions.*

Quan el sol·licitant de registre sigui una PIME (microempresa, petita o mitjana empresa), s'ha d'aplicar una taxa d'import reduït d'acord amb el quadre 2 de l'article 17. Correspon al sol·licitant acreditar la seva condició de PIME.

Article 16. *Meritació de la taxa.*

La meritació de la taxa es produeix en el moment d'efectuar la sol·licitud d'alta o la modificació del producte en la base de dades del registre de fitxes toxicològiques del Servei d'Informació Toxicològica de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses.

Així mateix, la meritació de la taxa es produeix en el moment d'efectuar la notificació a l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses de la identitat química de les

substàncies presents en mescles per a les quals l'Agència Europea de Substàncies i Mesclures Químiques hagi acceptat una denominació química alternativa.

Article 17. *Determinació de la quota tributària.*

1. És exigible la quantitat fixa que, en funció de l'alta o la modificació del producte en el registre, es determina en la taula següent:

Quadre 1

Import normal

Taxa	Import de la taxa
Alta del producte en la base de dades	30 €
Modificació d'un producte ja inclòs en la base de dades	15 €

Quadre 2

Import reduït

Taxa	Import de la taxa		
	Microempresa	Petita empresa	Mitjana empresa
Alta del producte en la base de dades	3 €	10 €	15 €
Modificació d'un producte ja inclòs en la base de dades	2 €	5 €	7 €

2. En tot cas, s'estableix una taxa anual màxima per empresa de 10.000 euros per alta de fitxes toxicològiques i de 5.000 euros per modificació de fitxa toxicològica.

Article 18. *Autoliquidació i pagament.*

1. Els subjectes passius han d'autoliquidar aquesta taxa d'acord amb el model oficial establert pel Ministeri de Justícia i l'han d'ingressar en el Tresor Públic d'acord amb el que disposen la legislació tributària general i les normes reglamentàries de desplegament d'aquest article.

2. El justificant del pagament de la taxa d'acord amb el model oficial, degudament validat, ha d'acompanyar qualsevol sol·licitud mitjançant la qual es realitzi el fet imposable d'aquest tribut, sense el qual el Servei d'Informació Toxicològica li ha de donar curs fins que l'omissió sigui solucionada.

Article 19. *Gestió de la taxa.*

1. La gestió de la taxa que regula aquest títol correspon al Ministeri de Justícia.

2. Per ordre del ministre de Justícia s'han de regular els procediments i els models d'autoliquidació de la taxa.

Disposició transitòria primera. *Postulació dels funcionaris públics.*

En els processos contenciosos administratius que es refereixin a qüestions de personal que no impliquin la seva separació iniciats abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei no s'exigeix la postulació dels funcionaris públics.

Disposició transitòria segona. *Exempció temporal de la taxa d'alta i modificació de fitxes toxicològiques.*

Fins al 31 de maig de 2015, inclòs, estan exemptes de la taxa d'alta i modificació de fitxes toxicològiques les empreses que hagin contribuït a través de les seves associacions a la gestió de l'actual base de dades del Servei d'Informació Toxicològica. A aquests efectes, se'n consideren exonerades totes les empreses que a 17 de febrer de 2012 estiguessin associades a l'Associació d'Empreses de Detergents i de Productes de Neteja, Manteniment i Afins (ADELMA), a la Federació Nacional d'Associacions de Fabricants de Lleixius i Derivats (FENALYD), a l'Associació Nacional de Grans Empreses de Distribució (ANGED), i a l'Associació Espanyola de Distribuïdors, Autoserveis i Supermercats (ASEDAS).

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Es deroga l'article 35 de la Llei 53/2002, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de taxes i preus públics.*

Es modifica el paràgraf m) de l'article 13 de la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de taxes i preus públics, que queda redactat de la manera següent:

«m) Per l'exercici de la potestat jurisdiccional en els ordres civil, contenciós administratiu i social.»

Disposició final segona. *Modificació de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, de la jurisdicció contenciosa administrativa.*

Queda derogat l'apartat 3 de l'article 23 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Disposició final tercera. *Modificació de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil.*

El número 7è de l'apartat 1 de l'article 241 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil, passa a tenir la redacció següent:

«7è La taxa per l'exercici de la potestat jurisdiccional en els ordres civil, contenciós administratiu i social, quan sigui preceptiva.»

Disposició final quarta. *Modificació del Reial decret llei 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per garantir l'estabilitat pressupostària i de foment de la competitivitat.*

Es modifica l'article 3 i s'afegeix un nou article 5 bis al Reial decret llei 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per garantir l'estabilitat pressupostària i de foment de la competitivitat, en els termes següents:

U. Es modifica l'article 3, que queda redactat en els termes següents:

«1. D'acord amb el que disposa l'article 2 d'aquest Reial decret llei, el personal funcionari i estatutari inclòs en els articles 26, 28, 29, 30, 32 i 35 de la Llei 2/2012, de 29 de juny, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2012, no ha de percebre el mes de desembre de 2012 cap quantia ni en concepte de paga extraordinària ni, si s'escau, en concepte de paga addicional de complement específic o equivalent.

2. Al personal laboral del sector públic estatal inclòs a l'article 27 de la Llei 2/2012 li és aplicable el que disposa l'article 2, apartat 2.2, d'aquest Reial decret llei.

3. D'acord amb el que disposa l'article 2 d'aquest Reial decret llei, el personal a què es refereix l'article 31, apartats U i Dos, de la Llei 2/2012 no ha de percebre, el mes de desembre de 2012, cap quantia en concepte de paga extraordinària, inclosa la que estableix l'annex X de la Llei 39/2010, de 22 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per al 2011.

En tot cas, el percentatge de minoració en la quantia total anual de sou i triennis o antiguitat ha de ser anàleg al previst, per als esmentats conceptes, per al personal al qual es refereix l'apartat 1 d'aquest mateix article. A aquest efecte, a aquest personal se li ha de reintegrar, si s'escau, la quantia corresponent a la diferència entre el percentatge que suposa la paga extraordinària pels esmentats conceptes respecte de la paga ordinària per als membres de les carreres judicial i fiscal i el que suposa per al personal del subgrup A1 de l'Administració General de l'Estat.

3 bis. Respecte al personal al qual es refereix l'article 31, apartat Tres, de la Llei 2/2012, l'aplicació del que preveu l'article 2 d'aquest Reial decret llei s'ha de portar a terme, d'acord amb el que disposa la Llei orgànica del poder judicial, respecte dels conceptes de sou i triennis, amb la minoració de la quantia total anual pels conceptes esmentats, inclosa la de les pagues extraordinàries, en un percentatge anàleg al que suposa, respecte d'ídents conceptes, la reducció establerta per al personal a què es refereix l'apartat 1 d'aquest mateix article, amb referència per a cada cos al grup o subgrup de titulació assimilable, i prorratejant aquesta minoració entre les mensualitats ordinàries i extraordinàries pendents de percebre en el present exercici. Tampoc han de percebre, el mes de desembre, per integrar les pagues extraordinàries, les quanties que recull l'annex XI de la Llei 39/2010, de 22 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per al 2011, ni les corresponents a l'esmentat mes de desembre a les quals al·ludeix l'apartat segon de l'Acord de Consell de Ministres de 8 de maig de 2009, publicat per l'Ordre 1230/2009, de 18 de maig, del Ministeri de la Presidència.

3 ter. Al personal inclòs a l'article 31, apartat quatre, li són aplicables les reduccions que preveu el present article d'acord amb la normativa que els sigui aplicable.

4. Als membres del poder judicial i del ministeri fiscal a què es refereix l'apartat Cinc de l'article 31 de la Llei 2/2012, amb l'excepció del fiscal general de l'Estat, en aplicació del que disposa l'article 2 d'aquest Reial decret llei, se'ls redueix una catorzena part de les retribucions totals anuals en concepte de sou i d'antiguitat o triennis i la totalitat de la paga corresponent al mes de desembre que figura a l'annex X de la Llei 39/2010, de 22 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per al 2011.

Al fiscal general de l'Estat, en aplicació del que disposa l'article 2.5 d'aquest Reial decret llei, se li redueix una catorzena part de les retribucions totals anuals que figuren per a l'esmentat càrrec en l'apartat Cinc, punts 2 i 3, de l'esmentat article 31.

Aquesta minoració s'ha de prorratejar entre les nòmines pendents de percebre en el present exercici a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

5. El que disposen els apartats anteriors no és aplicable als empleats públics les retribucions dels quals per jornada completa, exclosos els incentius al rendiment, no assoleixin en còmput anual 1,5 vegades el salari mínim interprofessional que estableix el Reial decret 1888/2011, de 30 de desembre.»

Dos. S'addiciona un nou article 5 bis, amb el contingut següent:

«Article 5 bis. *Quotes de drets passius i de les mutualitats el mes de desembre de 2012.*

Les quanties mensuals en concepte de quotes de drets passius dels funcionaris civils de l'Estat, del personal de les Forces Armades, dels membres de les carreres judicial i fiscal i dels cossos de secretaris judicials, així com les quanties mensuals de cotització a la Mutualitat General de Funcionaris Civils de

l'Estat, a l'Institut Social de les Forces Armades i a la Mutualitat General Judicial, s'abonen doblement el mes de desembre de 2012.»

Disposició final cinquena. *Títol competencial.*

Aquesta Llei es dicta a l'empara de les competències de l'Estat en matèria d'Administració de Justícia, legislació processal i hisenda pública de l'article 149.1. 5a, 6a i 14a de la Constitució.

Disposició final sisena. *Desplegament reglamentari.*

El Govern, a proposta conjunta dels ministres de Justícia i d'Hisenda i Administracions Públiques, ha de dictar les disposicions reglamentàries complementàries que siguin necessàries per a l'aplicació de les taxes que regula aquesta Llei.

Disposició final setena. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat». No obstant això, l'article 11 és aplicable a partir de l'1 de gener de 2013.

Per tant,
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 20 de novembre de 2012.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY